

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K11-09-2020
Deres ref.: 2019-96164
Vores ref.: ENS-B1395-H2020ens@ens.dk, cc. lobj@ens.dk**Svar i høring over udkast til bekendtgørelse om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser over for slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v.**

Ista, Techem og Brunata takker for det tilsendte høringsudkast og kan indledningsvis konstatere at det generelt synes at implementere EED 2018 i overensstemmelse med hidtidig dansk målings- og faktureringspraksis. Vores bemærkninger til de enkelte bestemmelser følger nedenfor.

- a) § 2, nr. 12 og 13: Vi kan tilslutte os de to definitioner, som leverer den fornødne skelnen for markedets operatører og brugere i bred forstand.
- b) § 2, nr. 14: Også denne dobbeltdefinition synes fyldestgørende ikke mindst i forhold til lejelovgivningens bestemmelser om forbrugsregnskaber.
- c) § 3 - 8: Der synes at mangle bestemmelser for *elfordelingsregnskaber*, som i praksis forekommer ganske ofte. Fremkomsten af solcelleanlæg har i øvrigt øget antallet, idet slutbrugerne her typisk vil blive forbrugsafregnet for den eksternt leverede el af bygningsejeren, ikke af forsyningsvirksomheden, jf. lejelovens bestemmelser herom.
Regler for elfordelingsregnskaber må i øvrigt anses at kunne være analoge til reglerne for fordelingsregnskaber for varme- og køleregnskaber, jf. den tilsvarende bestræbelse i det verserende høringsforslag til ny lejelov.
- d) § 14, stk. 1, samt overskrift: Fakturering vedr. varmt brugsvand er fraværende, uagtet at EED's art. 10a, stk. 1, udtrykkeligt også omfatter fakturerings- og forbrugsoplysninger for varmt brugsvand, samt at udkastet selv omtaler varmt brugsvand i § 19, stk. 2.
Derudover udgør varmt brugsvand typisk 20-30 % af energiforbruget til opvarmning og varmt vand i flerbrugerejendomme, og varmtvandsmåling i denne type ejendomme er ubetinget eller betinget obligatorisk, afhængig af den givne ejendoms status (nybyggeri eller eksisterende ejendom), jf. målerbekendtgørelsen.
Et regelsæt vedr. varmt brugsvand synes at kunne inkorporeres i det for opvarmning foreslåede, bortset fra § 14, stk. 3, nr. 3 (ingen klimakorrektion) samt § 15, stk. 3, 2. pkt. (varmt brugsvand anvendes hele året).
- e) § 14, stk. 3, nr. 6: Det bemærkes at *referenceslutbrugere* ikke forekommer i forbindelse med fordelingsregnskaber, og de vil i praksis kun kunne opstilles for meget lokale områder, typisk inden for det enkelte regnskab, idet regnskabsforudsætningerne varierer fra ejendom til ejendom.
- f) § 15, stk. 1, nr. 2, samt § 17, stk. 1, nr. 2: Det er umiddelbart sympatisk at give også slutbrugere en prognose for deres forbrug, men da en sådan vil ske inden for rammerne af et fordelingsystem, vil prognosen typisk være behæftet med stor usikkerhed – som ved opgørelsen af et endeligt forbrug større end det formodede vil kunne give anledning til unødigt tvist mellem bruger og faktureringsansvarlig. Det bemærkes i øvrigt at forslagets prognosekrav ikke kan udledes af selve EED 2018,

men kun er nævnt som et eksempel i afsnit 9.2.5 i bilaget til Kommissionens henstilling af 25.09.2019¹.

- g) § 15, stk. 1, nr. 3, samt § 17, stk. 1, nr. 3: "*relevante forbrugsoplysninger*" synes at åbne et fortolkningsrum, som er unødvendigt i sammenhængen og egnet til at danne grundlag for tvister og eventuelt dårligt funderede afgørelser. Vi må derfor klart anbefale, at punktet udgår eller alternativt præciseres konkret.
- h) § 15, stk. 2 og 3: "*fjernaflæste målere*" er ikke nærmere defineret, heller ikke i § 2, og det er hermed uklart om drive by-/walk by-teknologi betragtes som fjernaflæsning. Vi skal her bemærke at EED 2018's præambelbetragtning 33 forudsætter at medlemsstaterne sørger for at definere fjernaflæsning, samt at Kommissionen i bilaget til sin ovennævnte henstilling anfører at det er op til medlemsstaterne senest d. 25. okt. 2020 at afgøre hvad der gælder som *fjernaflæsning*, eventuelt afhængig af den konkrete anvendelse (afsnit 6.1). For så vidt styrelsen imidlertid blot tilslutter sig præambelens generelle definition i betragtning 33, bør dette alligevel fremgå eksplicit. Vores synspunkt er at drive by-/walk by-aflæsning ikke er fjernaflæsning. Godt nok opfylder den kriteriet om grundlæggende ikke at kræve adgang til det enkelte brugssted, men det er på den anden side nødvendigt at besøge lokationen som helhed, og transmissionen kan pga. bygningsforhold være så dårlig at det alligevel er nødvendigt at besøge flere brugssteder. Som *fjernaflæsning* bør derfor kun gælde måleranlæg med faste modtagebokse, der løbende kan opsamle data fra målerne og opbevare eller direkte viderebringe data til anden behandling. Det skal i den forbindelse nævnes at det i en række tilfælde vil være teknisk muligt og økonomisk overkommeligt at opgradere eksisterende drive by-/walk by-måleranlæg til egentlig fjernaflæsning ved tilføjelse af og opkobling til en fast modtageboks (gateway-løsning). Dette vil typisk være rentabelt ved en stor resterende batterilevetid i målerne, jf. at fx varmfordelingsmålere ofte har batterilevetider på 10 år.
- i) § 15, stk. 2 og 3: For at undgå misfortolkninger og unødige tvister anbefaler vi at "*fjernaflæste målere eller varmfordelingsmålere*" ændres til "*fjernaflæste målere eller fjernaflæste varmfordelingsmålere*". Det skal her tages i betragtning at der frem til december 2026 sandsynligvis stadig vil være en del varmfordelingsmålere, der ikke er fjernaflæste.
- j) § 16, stk. 3, nr. 3: Klimakorrektionen vil ikke kunne ske vha. de eksisterende graddageopgørelser, som kun afspejler opvarmningsbehov ift. en indendørs referencetemperatur på 17 °C. Vi er ikke bekendt med at der i Danmark udarbejdes offentligt tilgængelige og generelle opgørelser for kølingsbehov svarende til de gængse graddageopgørelser vedr. opvarmning, og 'kølingsgraddage' vil derfor skulle udarbejdes for de enkelte ejendomme ud fra de dér relevante parametre, se nedenfor. Der er dermed tale om en ekstra administrativ byrde for bygningsejeren. På det nu foreliggende grundlag må vi derfor anbefale at formuleringen "*og korrigeret for graddage*" udgår af udkastet.
- k) § 17, stk. 3, 2. pkt.: I modsætning til varmesæsonen som er forholdsvis veldefineret ved varmebehov, jf. graddageopgørelser, er der ingen fast kølingsæson. Kølingsbehov er primært defineret ved aktiviteter i en bygning, bygningens indretning og det komfortniveau der tilstræbes for bygningens brugere, og der vil tilsvarende forekomme rumkøling også i vinterhalvåret. Den eneste sæsonbegrænsning synes således at kunne være, at forsyningsvirksomheden eventuelt ikke leverer køling hele året. Vi skal derfor anbefale enten at sætningen "*Dette gælder dog ikke uden for kølingsæsonen.*" udgår af bestemmelsen, eller at den præciseres til at vedrøre eventuelle begrænsninger i forsyningsperioden.

---

¹ Bilag til Kommissionens henstilling (EU) 2019/1660 af 25. september 2019 om gennemførelse af de nye bestemmelser om måling og fakturering i forbindelse med energieffektivitetsdirektiv 2012/27/EU.

Vi håber at ovenstående kommentarer kan bidrage positivt til den endelige udgave. De er selvsagt velkommen til at kontakte undertegnede Keld Forchhammer, hvis noget behøver uddybning.

Med venlig hilsen,
på høringsparternes vegne

Brunata a/s
Keld Forchhammer, CEO, adm. direktør
E-mail kfo@brunata.com
Tlf. 77 77 71 59 / 50 60 71 59

Techem Danmark A/S
Carsten Hejgaard, adm. direktør
E-mail carsten.hejgaard@techem.dk
Tlf. 40 90 74 80

Ista Danmark A/S
Benny Mathiesen, CEO Region North
E-mail Benny.Mathiesen@ista.dk
Tlf. 77 32 33 11 / 22 88 14 15